

Омелян Твардовський

ЛЕГЕНДАРНИЙ ВОЛОДИМИР КУЦ

Двократний чемпіон Олімпіади в Мельборні, Австралія, в бігах 5 і 10 тисяч метрів, чемпіон Європи. Десятикратний чемпіон “червоної російської імперії” (СССР).

Восьмикратний рекордсмен світу. В 1956 і 1957 роках був визнаний найкращим спортсменом світу.

Народжений 7-го лютого 1927 року в селі Олексині в Тростянецькому районі Сумської області. Помер в загадкових обставинах в Москві, 16 серпня 1975 року. Усі його осяги, чемпіонські здобутки на світових спортових аренах, записані в міжнародних спортових довідниках на Kontak Rosii.

Життєвий шлях Володимира Куця – це неначе зеркало трагічних шляхів тисяч найкращих талантів, що їх видала Україна на протязі сотень років, яких доля загнала в московський “ясир”. Там їх перевиховували на справжніх “москалів”, то не дивниця, що в сучасності в Москві, Петрограді та інших містах російської федерації, можна зустрінути так багато нащадків, тепер вже затятих “кацапів”, з українськими прізвищами. Це наслідки послідовної русифікаційної праці московських нацистів, якою вони займаються і в сучасності. Жертвами тієї русифікаційної сваволі являються сотні тисяч, а то й мільйони осіб інших національностей, які й досі проживають під московською окупацією на теренах Кавказу, Сибіру і інших просторах, рештки імперії. (Цікаво, що це насильство відбувається на очах цивілізованого світу, якому виглядає затьмарили очі путінські газ і олива, то й мовчать. Не можуть спромогтися хоч би на словесні фрази оборони прав мільйонів українців в Росії, сучасні правителі “незалежної” України. Треба тільки порівняти скільки російськомовних шкіл, радієвих і телевізійних російських передач мають росіяни в Україні, скільки газет і книжок друкуються в московській мові в Україні і т.д., і т.д., а скільки з цього, приблизно 14-мільйонна українська діаспора, має в Росії...)

Володимир Куц

Повертаючи до життєвого шляху Володимира Куця, цей спортовий велетеня виростав в рідному селі до призову в червону армію. Відомо, армія імперії – це перший млин, що торощить ум і серця новобранців національних меншостей. Багато з них навіть по закінченні терміну служби в армії вже не вертали домів, їх, особливо талановитих, заселювали в Росії і там вони вже ставали росіянами. Ці, що повертали домів були іншими людьми, часто вже не володіли рідною мовою. Володимир попав до Краснознаменної Балтійської фльоти. Змалку він любив і займався лещетарством, але тут у військовій фльоті в нього відкрився талант до легкой атлетики.

Вже в 1950 році він брав участь у військових змаганнях в Талліні в легкоатлетичних бігах. В 1952 році в першенствах Воєнно Морської Фльоти в Єнску, Володимир показав добрі виследи в бігах на трасах 5 і 10 тисяч метрів. В кількох чергових роках він вже став відомим в цілому спортовому світі як найкращий легкоатлет, здобув згадані вище чемпіонські звання і рекорди. Був втягнений до партії і нагороджений лєнінською відзнакою.

В 1958 році Володимира післали на воєний факультет, який закінчив в 1962 році. Вже в тому часі терпів на болі ніг, що спричинили змагання на Олімпіаді в Мельборні, де був зобов'язаний спортовими політруками, за всяку ціну, здобути для червоної імперії золоті медалі.

Ще одним зручним для русифікаційного процесу фактором були мішані подружжя. Талановиті нацмени в різних ділянках і особливо в спорті (визначні чемпіони, тренери і провідні

діячі) в значній більшості побиралися з росіянами, росіянами, завдяки чому нацмени остаточно ставали росіянами. Цей фактор дієздатний для росіян і в сучасній незалежній Україні, де ще працюють ці тренери і провідні спортові діячі, з таких мішаних подруж. На жаль! Ці людиці на догоду “старшому братові” не допускають до українізації українських спортових кадрів і тому вони залишаються для України мовними інвалідами.

Така доля зустріла й Володимира Куця. Завдяки свому великому талантові Володимир осягнув вершини в спорті і науці, але залишився добродушною людиною, не затратив людської гідности, що виніс з рідної хати. Його московські опікуни постаралися, щоб його подругою стала росіянка, на ім'я Раїса, за професією журналістка, що була вже жоната з полковником КГБ, командантом Кремля. Вона відзначалася красою, але її моральні якості були на дуже низькому рівні, типово московські. Вона пиячила і зраджувала Володимира при кожній нагоді. Вражений і знівечений Володимир почав і собі випивати, щоб топити гнів, безмірно курити. Остаточно наспіла розлука.

Після розведення Володимир повернув в

Україну, де попрацював декілька років, витренував двократного чемпіона Європи – Віктора Кудинського. В одній розмові, згадуючи Куця, Кудинський сказав: “Володимир Куц – це легенда, людина криштально-чистої душі...!”

– Дядя Володя був дуже добрим “хлібосільним” – розказував його племінник, Олександр Сидоренко. – Володимир Петрович і моя мама – двоюрідні брат і сестра.

Дальше попрацювати в Україні йому не довелося, очевидно спортові політруки подбали про його повернення до Москви, де він вдруге одружився з іншою росіянкою, теж Раїсою, директоркою ресторану “Аист”.

Помер в молодому віці, тільки 48 років життя, як вже згадано, в загадкових обставинах. В міліцейському протоколі так і написали “Пішов з життя при невияснених обставинах”. Його матір дожила до 92 років, батько помер на 69 році життя.

Похований на Преображенському цвинтарі в Москві. В Тростянці районному центрі Сумської області – стоїть бронзовий пам'ятник атлетові. Він зображений в цьому моменті, коли Володимир рвав стрічку на стадіоні “Крикет Гравнд” в Мельборні, Австралії.

Найщиріші поздоровлення

Українському Спортово-Виховному Товариству “Чорноморська Січ”!

**КАРДІОЛОГ
ПЕТРО ЛЕНЧУР, MD, FACC**

CARDIOLOGIST PETRO LENCHUR, MD, FACC

*Board Certified: Cardiovascular Disease, Interventional, Nuclear Cardiology
and Internal Medicine*

776 E. Third Ave., Roselle, NJ 07203

908-241-5545